

Asociația Română Pentru Prevenția Cancerului

prețuiește viața!

PREVENȚIA ȘI PALEAȚIA virtuțile și rugăciunea unei comunități

Prin prevenție și paleație,
comunitatea își provoacă liderii
să găsească împreună soluții!

*Scris este: Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul
care iese din gura lui Dumnezeu (Matei 4 ; 4)*

*Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia,
ci să vă prefaceți, prin înnoirea minții voastre,
ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu:
cea bună, plăcută și desăvârșită.
(Romani 12:2)*

Să fim împreună...

Probabil că multe lucruri s-ar schimba în bine dacă am dori cu adevărat și nu am fi atât de pasivi, delăsători și chiar nefolositori, nu numai nouă, dar și celorlalți din jur, dintre care unii ar putea să-și dorească să ne cunoască, și chiar să ne devină la un moment dat prieteni...

Acceptăm mult prea ușor aroganța celor care-și doresc atât de mult să conducă totul către un "nimic fabulos și neimportant", a celor care "luptă" doar pentru imaginea lor în oglindă, a oamenilor cu vorbe mari și fapte mici ... sunt atât de perdante deciziile neîmpărtaşite cu ceilalți, deși unele dintre ele par a fi atât de corecte...

Și totuși, poate că se pot clădi pe lângă primul sediu ARPC dat în folosință, cu dorința de a împărtași

mereu lucrurile și alte sedii ARPC, în care oamenii să se respecte și să se valoreze reciproc, în care medici, preoți, învățători și ucenici, tineri și vârstnici, bărbați și femei să-și dorească firesc să respecte
ADEVĂRUL ȘI VIAȚA.

Pentru că nimic nu este gratuit, iar statul percepe și inventează mereu taxe și impozite, și nimeni nu oferă decât foarte rar celorlalți voluntariat și dedicație, vă rugăm dacă puteți să susțineți ARPC în demersul făcut de a educa populația, de a descoperi precoce, de a trata și de a urmări - nu numai boala din spitale, dar și cea de pe stradă, din case și din sufletele oamenilor.

Să fim împreună și să fim încrezători că putem schimba aroganța și ignoranța din jur. Nu va fi ușor...

BISERICA ȘI CENTRUL DE PREVENȚIE

Așa cum biserica se ocupă de suflet, prevenția trebuie să se ocupe de trup. Dacă Dumnezeu, în puterea-I nelimitată, salvează tocmai sufletele celor păcătoși, adică ale acelorora cu “cancer sufletesc”, medicina, datorită limitelor ei, nu reușește să-i salveze pe cei cu cancer trupesc.

Pe acest fundal, prevenția oncologică, prin descoperirea precoce a bolii și menținerea stării de sănătate cu ajutorul educației și examenelor periodice, apare ca un partener obligatoriu al omului conștient.

Medicul din prevenție (alături de cei cu care lucrează) nu este un medic obișnuit, pentru că nu tratează pacienți obișnuiți. Bolnavul de cancer, aproape în toate cazurile, se întoarce către Dumnezeu. Dacă

medicul nu consună sufletește cu pacientul și îi oferă o medicină nudă, dezbrăcată de elementul spiritual, se creează un act medical steril, deseori deficitar chiar din punct de vedere medical, iar pacientul rămâne vindecat sau nu trupește, dar schilodit sufletește.

Disperarea omului suferind, tradusă în recunoașterea puterii divine, aduce cu sine, de multe ori, reorientarea familiei sale către Biserică. Totodată, prin contactul cu îmbolnăvirea unui om drag lor, membrii familiei descoperă că prevenția, prin responsabilizarea individului sănătos, reduce simțitor riscurile apariției și ale amplificării dramatice a bolii canceroase.

Un important segment al populației, format din oameni aparent sănătoși, fără experiență proprie sau mediată cu cancerul, este, în țara noastră, ignorantă sau trufașă în ce privește normele de menținere și control constant al stării de sănătate, adică obiectul prevenției.

Ținta centrului de prevenție este tocmai omul sănătos, care poate învinge boala, prin cunoașterea ei, înainte de declanșare. Omul care acceptă prevenția trăiește în prezent și are, astfel, responsabilitatea viitorului său și a familiei lui, aflându-se în postura celui care sporește numărul talanților, și nu a aceluia care-i îngroapă.

În spital, medicul încearcă, și nu reușește, deseori, să vindece trupul. În Biserică, preotul încearcă să vindece sufletul. În centrul de prevenție se încearcă schimbarea atitudinii omului-medic față de omul-pacient și cea a omului-pacient față de starea lui de sănătate. Aici, omul-medic, puternic profesional, devine un partener adevărat al omului-pacient (bolnav sau sănătos) doar dacă înțelege că pentru omul bolnav nu trebuie să fie numai vindecător trupesc, ci și sufleteș, iar pentru cel sănătos un învățător în ceea ce privește menținerea stării de sănătate.

Am fi onorați să vă alăturați nouă, în efortul de a spiritualiza medicina, prin centrele de prevenție oncologică.

*Teoctist, fost Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române și
Papa Ioan Paul al II-lea*

PREZENTAREA ASOCIAȚIEI ROMÂNE PENTRU PREVENȚIA CANCERULUI

Cine este ARPC?

Asociația Română pentru Prevenția Cancerului (ARPC) este o asociație nonguvernamentală, nonprofit înființată în ianuarie 2002. Are 19 membrii fondatori ce își propun ca împreună cu Patriarhia Română să aibă un rol în îmbunătățirea a serviciilor socio-medicale, și anume:

Educația populației cu privire la starea de boală, descoperirea precoce a cancerului, diagnosticarea, tratarea și urmărirea pacientului;

Îmbunătățirea asistenței socio-medicale în zona rurală;

Ajutorarea medicală și socială a familiilor în care se găsesc persoane nedepasabile sau greu mobilizabile - în aceste structuri sunt incluși și pacienții aflați în faza terminală a unei boli (paleatie).

Ca un prim pas, printr-un Protocol încheiat cu Sfânta Arhiepiscopie a Bucureștilor ARPC își propune să dezvolte aceste servicii printr-un **proiect pilot**, cost-eficient, prin care să reușim să identificăm cu mai multă acuratețe nevoile reale ale populației.

Servicii

ARPC va oferi un pachet de servicii, minimal și obligatoriu, pentru orientarea unui diagnostic corect prin:

- teste de biochimie, citologie, imunohistochimie,
- examene paraclinice de laborator;
- mamografii, radiografiile pulmonare, examenul ecografic general și de organ;
- examene paraclinice ale tubului digestiv: colonoscopie, gastroduodenoscopie, irigografie etc.;
- ginecologie: testul Babeș-Papanicolaou, test de secreție vaginală, colposcopie, ecografie, recoltarea și citirea materialelor biologice provenite din biopsie de col și chiuretaj biopsic;
- urologie: sumar de urină, test PSA, biopsie prostată, ecografie a aparatului urinar (rinichi-prostată), urografie, cistoscopie.
- dermatologie: observarea, diagnosticarea și tratarea tumorilor melanice.

"Cancerul de la prevenție la paleație" la Palatul Patriarhiei

Patriarhia Română și Asociația Română de Prevenție a Cancerului (ARPC) au organizat la Palatul Patriarhiei seminarul cu tema "Cancerul de la prevenție la paleație". Au susținut comunicări la tema seminarului domnul dr. Bogdan Catrangiu, președintele

Asociației Române de Prevenție a Cancerului, doamna prof. dr. Elena Zamfir, directorul departamentului de asistență socială și psihologie socială din cadrul Facultății de Sociologie și Asistență Socială a Universității din București, doamna Marlene Farcaș, director executiv al Societății Române de Cancer din Cluj, doamna Mălina Dumitrescu, directoarea organizației "Hospice Casa Speranței" din Brașov, medici, preoți, psihologi și asistenți sociali implicați în prevenirea cancerului, tratamentul paliativ și asistența bolnavilor de cancer.

În deschiderea seminarului, Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist a adresat participanților un cuvânt de binecuvântare, în care a subliniat faptul că pentru Biserică implicarea în problemele societății reprezintă o prioritate. Prea Fericitul Părinte Patriarh Teoctist a arătat că boala nu reprezintă numai o suferință a trupului și a subliniat importanța mijloacelor spirituale (postul, rugăciunea, Sfintele Taine) în restabilirea echilibrului vieții umane.

"Starea trupească precară pune la încercare puterile sufletești, a subliniat Prea Fericirea Sa, dar în același timp degajă energii sufletești nebănuite, creând solidaritate, grijă, dăruire, prețuire și răbdare, conducând adesea la credință și înțelepciune. Astfel, boala își diminuează valoarea negativă, iar accentul se mută asupra vieții. Dacă sănătatea este o noțiune relativă, adevăratul opus al bolii este însăși viața, pentru care orice om îi mulțumește lui Dumnezeu."

Ce vrea ARPC

ARPC își propune să creeze un program educațional de prevenție a celor mai frecvente localizări ale cancerului, cu sprijinul competent al personalului medical, al preoților, al asistenților sociali, al psihologilor și al tuturor acelor care înțeleg că nu ne implicăm doar într-un pragmatism medical ci și într-o direcție mai puțin explorată, dar pe care o considerăm obligatorie pentru a putea performa în ceea ce privește starea de sănătate și diagnosticul de boală și anume o atitudine binevoitoare față de pacienți și de colegii de breaslă, dorința de a împărtăși un diagnostic și o decizie terapeutică cu pacientul, familia acestuia și medicii implicați din sistem.

Valoarea demersului nostru stă în primul rând în atitudinea pe care o vom avea din rândurile medicilor, preoților și asistenților sociali, așteptând un răspuns cel puțin egal în atitudine din partea populației interesate de proiectul nostru.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

*Stânga: Rodica Radian Gordon, fost ambasador al Israelului în România
Dreapta: IPS Vincențiu, Episcop de Slobozia și Călărași*

Aurel Vainer, Președintele Federației Comunităților Evreiești din România și Jonathan Rosenzweig Secretar II al Ambasadei Israelului din România

*Pr. Ciprian Sascău
Biserica Catolică*

Aurel Vainer, Președintele Federației Comunităților Evreiești din România

*Pr. Aurelian Ciocan
Biserica Ortodoxă*

*Doctor Michaela Bercovitch
Președintele Societății de Medicină Paleativă din Israel*

*Muftiu Murat Yusuf
Muftiu al Cultului Musulman din România*

Câteva dintre personalitățile care susțin ideile noastre

“Și cînd am zidit un altar Luminii Nevăzute,
putem așeza desupra lui micile lumini
pentru care a fost făcută vederea noastră trupească”
T.S.Eliot

Fiecare lucru pe care căutăm să-l aflăm sau să-l povestim mai departe are trei înțelegeri:

1. prima, colțuroasă sau deșartă, se referă la mici și bere, ziare, informații cotidiene, știri, politică, Test Babeș-Papanicolaou, mamografie, ordonanță de urgență etc;
2. a doua se referă la tine, la mine, la amintirile comune care ne-au adus împreună, să povestim și să înțelegem anumite lucruri, familia ta și familia mea, cum te simți, de ce ești trist, ce bine arăți, ce vrei să faci în continuare sau cum pot să te ajut ... ai grijă pe unde te duci etc ... am putea spune o comunicare nemijlocită între oameni cărora le pasă de ceea ce se întâmplă cu celălalt.
3. a treia, și de fapt niciodată ultima, întotdeauna prima, a fost și rămâne dialogul cu EL despre noi.

Este singura care poate aduce comunicarea și înțelegerea atemporală și izbânditoare, nu alege cuvinte și fapte, ea trăiește în cuvintele și faptele unor oameni care îi cer LUI mereu binecuvântarea pentru micile lor fapte și înțelegeri.

Cuvântul profetic nu vine din cap. Suntem frumoși fiindcă înăuntrul nostru se află o grădină, care, din când în când, se lasă văzută prin gesturile noastre. *(atenție, se află înăuntru...!?)*

Suferința trupească venită ca urmare a unei întâmplări de viață, accident sau ca urmare a vârstei îl umilește pe om, îl face să privească aceleași lucruri altfel și să înceapă să aibă o căutare mai consistentă către a treia înțelegere, îl caută pe EL, pe acela pe care nu L-a întrebat decât arareori ce părere are despre întâmplările din viața lui trecătoare de om.

Omul greșește mereu, dar arareori se smerește sau își cere iertare, până într-un moment când află că trebuie să privească aceleași lucruri altfel, iar atunci se simte copleșit și năpăstuit. Singurul sprijin îl obține dacă stă la masă cu familia și îl invită și pe EL, pe EL pe care nu a încercat să-l cunoască niciodată deși și alți frați și surori în credință îl chemau să stea împreună la masă ... grăbit, însă, caută scuze și amână mereu...

Boala umilește, dar nu există umilință mai mare decât să simți cum cei botezați în aceeași Biserică ca și tine, frați și surori, te năpăstuiesc și mai mult prin vorbele și purtarea lor...

Asociația Română pentru Prevenția Cancerului militează pentru respectul ce trebuie acordat fiecărei ființe umane, indiferent de apartenență religioasă, prin cei ce și-au asumat, prin conștiința lor, rolul de vindecători trupești (medici) și sufletești (lideri spirituali-preoți). Dincolo de aceștia totul este o mare și nepotrivită demagogie a vorbelor mari și faptelor mici.

Mitropolia Munteniei și Dobrogei, creștini ortodocși și catolici, evrei, musulmani, țigani, alte culte, bogați și săraci, oameni ce se petrec către un nicăieri conectat la Internet, se smeresc și îți cer ție Dumnezeu al nostru, al tuturor, să-i ierți și să privești către grădinile din sufletele lor și să le ierți slava deșartă.

Așează-TE alături de ei la această masă de dorinți și cuvinte și dă-le nădejdea că vor putea pomeni cu gândurile, tăcerea și lucrarea lor dorul și amintirea părinților ce i-au lăsat singuri să se descurce....

Ajută-i să aibă înțelegerea, dorința și izbânda pomenirii Tale în faptele și gândurile lor. Ajută-l să modeleze cu mâinile și sufletul lor înduhovnicit, la roata olarului, a vasului purtător de credință care să le potolească setea...

Iar izbânda lor să fie pomenirea ta, acum și pururea și în veacul vecilor,

AMIN!

DESPRE BUNĂTATE SUFLETEASCĂ

“Degeaba le-am avea pe toate: inteligența, cultura, istețimea, supracultura, doctoratele, supradoctoratele (ca în profesorul din Lecția lui Eugen Ionescu), dacă suntem răi, haini, mojici și vulgari, proști și nerozi, doi bani nu facem, se duc pe apa sîmbetei și inteligența, și erudiția, și supradoctoratele, și toate congresele internaționale la care luăm parte, și toate bursele pentru studii pe care le câștigăm prin concursuri severe.

Nimic nu poate înlocui și suplini nițică bunătațe sufletească, nițică bunăvoință, toleranță, înțelegere. Nițică susținută bună-cuviință.

Bunătațea sufletească nu-i o virtute subtilă și rafinată, e un atribut de bază al ființei omenești și totodată un atribut al culturii. Bunătațea este alt nume al definiției dată de Aristotel omului: ființa socială. Fără bunătațe nu putem conviețui decît în condiții de groază și justificînd amarnica afirmație a lui Sartre: ceilalți, iată iadul !

Există un altruism elementar exprimat prin bunătațe care este o axiomă a vieții obștești. Berdiaev spunea: pîinea pentru mine este o problemă materială (subînțeles egoistă, vulgară), dar pîinea aproapelui meu, continua Berdiaev, este pentru mine o datorie spirituală. Reiese de aici în mod vădit că nimic nu poate suplini întru totul bunătațea .

Știm că de-am vorbi toate limbile și toate dialectele pămîntului și de-am fi capabili să clasificăm conform cu clasificarea zecimală toate volumele tipărite în toate limbile pămîntului, de la Gutenberg și pînă astăzi și de am fi tobă de carte și de erudiție, și de am cunoaște întrebuiințarea tuturor termenilor specifici tuturor științelor și tehnicilor, tot nu ne putem numi oameni culți dacă suntem niște pizmăreți, niște bădărani și niște răi la suflet.

Că ne-o place sau nu, cultura nu este numai acumulare de cunoștințe, ci o subțirime a caracterului și capacitatea de a nu considera bunătațea drept o simpla virtute desuetă și sentimentală.

Să nu săvîrșim regretabila eroare de a lua drept scriitori pe simpli făcători de cărți și drept oameni de cultură pe simplii memorizatori de informații.”

Nicolae Steinhardt,
Primejdia Mărturisirii, p.56, Edit.Humanitas

SCRISOARE CĂTRE UN TÎNĂR CĂLUGĂR

“Într-un extraordinar text al poetului francez Henri Michaux - am dat de el de curînd - este vorba de un candidat la călugărie care-i mărturisește stareșului (abatelui) mănăstirii unde ar dori să fie primit:

- Să știți, părinte, că nu am nici credință, nici lumină, nici esență, nici încredere în mine și nici nu cred că pot sa-

mi fiu mie însumi de ajutor și cu atît mai puțin altora. Nu am nimic.

Răspunde stareșul:

- Ce-are a face! Nu ai credință, însă, dînd-o altora o vei avea. Căutînd-o pentru altul, o vei dobîndi. Pe fratele acesta, pe aproapele tău, trebuie să-l ajuți cu ceea ce nu ai. Nu din prisosul, nu din puținul tău ci din neavutul tău. Dăruind altuia ceea ce nu ai – credință, lumină, încredere, speranță – le vei dobîndi pentru tine.

Trebuie să-l ajuți cu ceea ce nu ai.

Dînd ce nu ai, dobîndești și tu ceea ce ai dat altuia.

Ceea ce spune Michaux ne lămurește, poate, mai în adîncime, textul referitor la înfricoșata Judecată. Dai de băut însetatului apa pe care poate nu o ai nici tu, dai de mîncare înfometatului hrana care ție-ți lipsește, îmbraci pe cel gol cu îmbrăcămintea după care jinduiești și tu...

Nu-i acesta secretul vieții călugărești?

Iată paradoxul creștin în toată plinătatea, puterea și splendoarea lui. Iată ce ne cere Hristos: ce pare absolut imposibil! Să dai ceea ce nu ai! Dar iată și făgăduința nebună, răscolitoare, cutremurătoare: dînd ceea ce nu ai, dobîndești, tu, ceea ce ai dat din golul ființei tale. Darul suprafiresc făcut altuia se reflectă asupra-ți și te plinește pe tine, te înavuțește, te preface, te încreștinează.

Desigur! Nici că se putea altfel! Cum oare am fost atît de orb și de neghiob încît sa-mi închipui că Hristos ne cere să dăm ce avem mult sau puțin! Mare scofală! Altceva ne cere, imposibilul: să dăm ce nu avem. Cum și EL, Dumnezeu fiind, ne-a dăruit moartea Sa de om muritor.

Să piară din noi orice frică, nesiguranță, deznădejde: călugărul e chemat să dea altora credința și lumina, chiar daca lui îi lipsesc. Și să nu se îngrijoreze: dînd, va dobîndi.”

Nicolae Steinhardt,
Primejdia Mărturisirii, p.119, Editura Humanitas

CENTRE DE PREVENȚIE A CANCERULUI

CENTRE DE SĂNĂTATE

ACASĂ - Spital pentru tratament (policlinica pentru diagnostic) - din nou **ACASĂ**

ACASĂ: familie, prieteni, loc de muncă, loc de joacă...

Discuții, certuri, împăcări, iertări, vise, dezamăgiri, speranțe, album cu fotografii, dragoste, fiecare zi la fel și totuși altfel...

SPITAL (POLICLINICĂ): medic

Injecție, medicamente, miros de spital, aglomerație, frica de necunoscut, investigații, tratament, sala de operație, rețeta...

MEDIC: profesionalism, dedicație, comunicare. Dedicția și comunicarea lipsesc la peste 99% din medici fie separat fie împreună. Profesionalismul depinde mult de perioada de pregătire a medicului rezident (de obicei 6 ani) - viitor specialist, care nu numai că trebuie să execute un barem obligatoriu de manevre medicale dar trebuie să învețe cât de folositoare pentru el și pacient este activitatea în echipă, a împărtăși un diagnostic și atitudinea terapeutică cu colegii de breaslă și cu familia pacientului, să aibă păreri

pe care să aibă cu cine să le discute, să nu fie arogant, să aibă rușinea gândului urât față de colegi și pacienți, să știe că poate greși și că trebuie să micșoreze cât mai mult acest risc în practica medicală, să aibă curaj să accepte că poate să facă unele lucruri mai bine iar altele deloc, să fie confident și serios, să accepte provocările profesionale și umane care îi sunt oferite, să nu fie laș...

FAMILIE: oamenii lângă care trăiești, de care îți pasă și cărora le pasă de tine, bărbați și femei, vârste diferite, oameni care te ajută și îi ajuți să trăiască toate momentele pe care viața le poate oferi ... și bune și rele...

Soț, soție, părinți, copii, prieteni..., colegi de muncă, vecini..., oameni care compun împreună cu tine zgomotul din fiecare zi.

Ce știi despre ei?

Ce știi ei despre tine?

Semănați sau sunteți diferiți?

Vă zâmbiți sau sunteți indiferenți?

Ai vrea să-i cunoști sau să-i lași să te cunoască?

**ÎNAINTE DE A FI O BOALĂ MEDICALĂ DESCOPERITĂ
ÎNTR-UN CABINET MEDICAL ȘI TRATATĂ ÎN SPITAL,
MAJORITATEA OAMENILOR AU ȘI RECUNOSC,
SAU AU ȘI NU RECUNOSC:
NESIGURANȚE ȘI NEGLIJENȚE**

**Oamenii nu își conștientizează boala la timp
(boala premergătoare bolii trupești-îmbolnăvirea spiritului)
și ajung să apeleze la serviciile medicale și sociale mult prea târziu,
datorită neglijențelor și nesiguranțelor pe care le acumulează constant.
Acest lucru se constată din păcate atât la nivelul persoanei dar și în familii.**

**Relațiile dintr-o familie și din societate nu sunt obligatorii;
ele trebuie stimulate de către fiecare persoană într-un mod pozitiv și conștient,
altfel apar surprize neplăcute...**

Care or fi acestea? Câte sunt? Apar mereu sau se termină? Cine le întreține? Cine le descoperă și cine ne ajută să le rezolvăm? Avem nevoie să vorbim despre ele și să le observăm cu toată sinceritatea? Ce se întâmplă cu noi și cu ceilalți din jur dacă nu luăm nici o măsură? Când apar și ne copleșesc?

STAREA DE BOALĂ ESTE - INDIFERENT DE DIAGNOSTICUL PE CARE ÎL PUNE UN MEDIC - O STARE DE ANARHIE CARE :

- CONSUMĂ ENERGII UMANE PERSONALE ȘI FAMILIALE
- PUNE ÎN FAȚA CELUI BOLNAV O ALTĂ LUME , MAI RECE, MAI OȘTILĂ, O LUME CU ALTE MESAJE ...
- REPREZINTĂ CONSUM MATERIAL
- FORȚEAZĂ SCHIMBĂRI CARE POT DUCE LA ADEVĂRATE DRAME...

Asociația Română pentru Prevenția Cancerului în colaborare cu Universitatea Tel Aviv din Israel sub patronajul Patriarhiei Române, își propune să deruleze în următorii ani un program coerent, cost – eficient, de luptă împotriva stării de boală, de boală diagnosticată și tratată târziu într-un spital, datorită nesiguranțelor și neglijențelor pacienților și familiilor acestora, dar și împotriva lipsei de profesionalism, comunicare și dedicație din unitățile spitalicești.

*Doctor Bogdan Catrangiu
Președintele Asociației Române pentru Prevenția Cancerului*

Programul este o provocare de viață, de timp, de înțelegere umană, o luptă împotriva aroganței și ignoranței aproape fără cusur care încep să se facă tot mai mult prezente în viața noastră...

Nu vom înlocui niciodată un spital sau o policlinică din cele ce există acum în jurul nostru, vom încerca să oferim o mai mare vizibilitate adevăratelor valori și deziderate umane, vom oferi un angajament total în dorința de a schimba în bine viața medicului, a cetățeanului și a pacientului.

Ce este prevenția?

Prevenția însumează totalitatea măsurilor, metodelor și mijloacelor care pot avea rol în întârzierea sau suprimarea posibilității de apariție a stării de boală.

De ce avem nevoie de prevenție?

Pentru că boala există, este o realitate pe care nu o putem ignora.

Pentru că din ce în ce mai mulți oameni se îmbolnăvesc datorită aroganței și ignoranței aproape fără de cusur care-și face loc din ce în ce mai mult în viața noastră.

Pentru că viața este cel mai frumos dar de la Dumnezeu și merită să avem grijă de ea.

Ce este depistarea precoce?

Depistarea precoce are legătură cu prevenția pentru că ea se referă la momentul în care boala, deja apărută, este diagnosticată suficient de devreme pentru a putea fi tratată cu succes, prevenindu-se astfel instalarea unei ireversibilități a procesului patologic.

Ce este boala?

Boala este o stare de anarhie, de dezorganizare și dezechilibru somato-psihiic a individului și familiei acestuia, care determină o scădere a capacității de adaptare la solicitările sociale și de mediu, un consum substanțial energetic și material și de multe ori insuficient în încercarea acestuia de a restabili starea de echilibru doar prin apelul la serviciile medicale.

Să ne rugăm **ÎMPREUNĂ!**
O PROPUNERE românească, **UN PROIECT** european...
STELELE LE APRINDE ÎNTUNERICUL!

**Acestea vi le-am grăit, ca întru Mine pace să aveți.
În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea.
(Ioan 16:33)**

ARPC
Asociația Română Pentru Prevenția Cancerului

prețuiește viața!

Splaiul Independenței 99-101,
(în curtea Institutului Național de Patologie Victor Babeș)
Tel: +40 (021) 310.51.51 / Fax: +40 (021) 310.51.52
www.preventia-cancerului.ro
office@preventia-cancerului.ro